ECLI:LV:ZRT:2019:0912.173074819.2.S

Lietas Nr.173074819
Lietas arhīva Nr. 1-0748-19/18

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Aizkrauklē 2019. gada 19.septembrī

1. Zemgales rajona tiesas
2. tiesnese Jolanta Bebriša
ar tiesas sēdes sekretāri Ivitu Šali,
piedaloties aizstāvim Andrim Kalnaģeidānam,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. C/, personas kods /personas kods/, deklarētās dzīvesvietas adrese /adrese /, Jaunjelgava, Jaunjelgavas novads, pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149. ^{15} panta ceturtajā daļā.

Aprakstošā daļa

2019. gada 9.augustā Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors E.Tipainis sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC419042 par to, ka 2019. gada 8.augustā plkst. 23.15 uz ceļa P73 Vecumnieki-Nereta-Subate 39.kilometrā /pers. C/ vadīja transportlīdzekli /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, ar minimālo alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 2,1068 promiles, kas konstatēts ar alkometru AlcoQuant 6020, Nr.A107326.

Administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka pārkāpts Ceļu satiksmes likuma 28. panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunkts un atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15} panta ceturtajā daļā.

Motīvu daļa

Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes (turpmāk – Iestādes) pārstāvis uz tiesas sēdi Zemgales rajona tiesā 2019.gada 13.augustā plkst.10.00 neieradās.

Par tiesas sēdi Iestāde informēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 248.panta kārtībā. Administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laiks un vieta norādīti administratīvā pārkāpuma protokolā *(lietas 2.lapa)*.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{2} pantā noteikts, ka Iestādei administratīvā pārkāpuma tiesvedības procesā ir tiesības piedalīties tiesas sēdē.

Tiesnese atzīst, ka administratīvā pārkāpuma lietu ir iespējams izskatīt bez Iestādes pilnvarotā pārstāvja klātbūtnes. Tiesnese secina, ka, neierodoties uz tiesas sēdi Iestāde nav vēlējusies izmantot savas tiesības piedalīties tiesas sēdē.

Tiesas sēdē /pers. C/ savu vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā neatzina un liecināja, ka šī gada 8.augusta vakarā pēc darba aizbrauca pie /pers. D/, bija jau iepriekš sarunājuši aizbraukt uz /Nosaukums A/ Ērberģē apskatīt sievas māju. Aizbrauca pie /pers.D/, kamēr gaidīja /pers. E/, garāžā iedzēra alu. Pēc plkst. 20.00 atbrauca /pers.E/, /pers.E/ sēdās pie stūres viņa darba mašīnai un brauca uz /Nosaukums A/, tur bija pirms 21.00. Jau bija tumšs, pāri īpašumam bija pārgāzies koks, visi apsēdās pie pirts, dzēra alu, meklēja pirts atslēgas vecajos mūros, bet atslēgas nevarēja atrast. Tur uzturējās kādu stundu, varbūt vairāk. Nolēma braukt uz mājām, uz Jaunjelgavu. Iekāpa mašīnā, brauca uz mājām. Bija lietojis alkoholu, tāpēc bija iesnaudies. Pamodies saprata, ka atrodas grāvī. /pers. E/ īsti nezināja ceļu, bija tumšs, pabrauca garām ceļam, kurā bija jāiegriežas. Griezās atpakaļ ceļā caur Sudrabkalniem, tas ir tuvāks ceļš. Tumsā braucot, griežoties atpakaļ gaitā, netrāpīja uz ceļa iebrauktuves, bet gan grāvī, tā mašīna ieslīdēja grāvī. Aizmugurējie mašīnas lukturi bija dubļos, nebija laba redzamība. Viņš pats sēdēja mašīnas vadītājam blakus. Izkāpa ārā, mēģināja ar/pers.D/ mašīnu pastumt, neizdevās, bija slapjš. Sāka domāt, kā dabūt auto ārā, sakreņķējās, iedzēra ar/pers.D/ vēl alu. Meklēja brilles, telefonu, bija pazaudējis tos pa grāvi staigājot. Bija apstājusies vieglā automašīna, prasīja vai ir cietušie, teica, ka nav, visu atrisinās. Piebrauca zilas bākugunis. Viņš bija pie auto, dzēra alu, domāja par smagāku tehniku, lai izvilktu auto no grāvja. Auto bija uzkāries uz grāvja malas. Piebrauca policija, jautāja vai nav cietušie. Sapratis jautājumu, "kurš ir automašīnas īpašnieks", to uztvēra kā sevi, jo tā ir viņa darba mašīna. Bija sanervozējies, atbildēja uz viņu jautājumiem. Jautāja pārējiem kaut ko, tad prasīja vai īpašnieks nevar atnākt uz viņu auto, tur uzdeva jautājumus " vai brauca ar auto", teica, ka darba darīšanās brauc ar auto. Atkārtoti uzdeva jautājumu "vai viņš ir mašīnas īpašnieks", teicis ka ir automašīnas lietotājs, ka braukā ar to darba darīšanās. Deva parakstīt papīru, nevarēja izlasīt, brilles bija pazaudējis, viss miglojās, norādīja, kur jāparakstās, lai viņi var darboties tālāk, norādīja, ka tiesā varēs visu sīkāk paskaidrot. Zvanīja sieva, atbildēja. Gribēja tikt no viņu mašīnas ārā, parakstīja, kur bija norādīts, ka jāparakstās. Izkāpa no viņu auto, bija piebraucis /pers. F/, to bija sazvanījis, lai palīdz izvilkt mašīnu no grāvja. /pers.F/ aprunājās ar policiju un aizveda viņu ar /pers.D/ uz Jaunjelgavu. Teica, ka brauc darba darīšanās, bet tajā vakarā pie stūres nebrauca. /pers. E/ brauca pie stūres. Bija lietojis alkoholu,

sēdēja blakus vadītājam, /pers.D/ bija aizmugurē. Nesaprata policijas jautājumus, tāpēc nepateica, ka /pers.E/ brauca pie stūres, bija salietojies alkoholu, bija satraucies, kā dabūt auto no grāvja ārā. Policija par /pers.E/ un /pers.D/ neko nejautāja. Vienkārši prasīja, lai iepūš alkometrā. Viņi uzstāja, lai pūš alkometrā, tajā brīdī bija alkohola reibumā. Grāvī iebrauca apmērām ap plkst. 23.00, policija atbrauca pēc ilga laika. Policija nepiedāvāja sniegt paskaidrojumu vai rakstisku paskaidrojumu.

Liecinieks/pers. D/ tiesas sēdē liecināja, ka ir pazīstams /pers. C/, attiecības normālas. /pers.C/ 8.augusta vakarā atbrauca pie viņa, bija norunāts braukt uz /Nosaukums A/, /pers.E/arī zināja, ka brauks. Ar /pers.C/ garāžā sēdēja, gaidīja/pers.E/, iedzēra alu. Atbrauca /pers.E/un brauca uz /Nosaukums A/. Bija jau tumšs, viņam tur ir pirts, pirtij bija priekšā nogāzies koks, tur sen nebija būts, /pers.C/ gāja meklēt atslēgas, viņš tās nevarēja atrast. Ar/pers.C/ iedzēra, tad nolēma braukt mājās. /pers.E/nedzēra, /pers.E/bija šoferis, viņš ar /pers.C/ varēja atļauties iedzert. Kad brauca mājās, bija ļoti tumšs, izbrauca ap plkst. 22:30 uz asfalta Ērberģē, bija doma braukt pa citu ceļu, nevis pa to pa kuru atbrauca. Tam ceļa galam pabrauca garām, /pers.E/ deva atpakaļ un neveiksmīgi ieslīdēja grāvī. Mēģināja mašīnu izstumt no grāvja, bija apstājušās trīs mašīnas, mašīnu nevarēja izvilkt bez traktora. Atbrauca ceļa policija. Prasīja, kam mašīna pieder,/pers.C/ teica, ka viņa mašīna. Viņam policija neprasīja, kas viņš ir. Apsēdināja, neko nejautāja. /pers.C/ bija sazvanījis savu paziņu, kurš aizveda mājās./pers.E/ bija pie stūres, blakus /pers.C/, viņš aizmugurē, tā brauca visu laiku, arī uz pirti. Bija tumšs, varēja būt plkst. 23.00, kad mašīna iebrauca grāvī. Policija atbrauca pēc kādas stundas. Notikuma vietā policija ar viņu nerunāja, nepiedāvāja sniegt liecību un arī neprasīja nekādu liecību, pats arī nepiedāvāja sniegt liecību.

Liecinieks/pers. E/ tiesas sēdē liecināja, ka bija iepriekš norunājuši ceturtdienas vakarā braukt uz /Nosaukums A/. Aizbrauca līdz /pers. D/ ar savu auto, tur bija /pers.C/, ar /pers.C/ darba mašīnu devās uz /Nosaukums A/, pie stūres visu ceļu bija viņš, gan turp, gan atpakaļ. /pers.C/ tur ir pirts, tur bija domājuši nakti pavadīt, bet /pers.C/ bija noslēptas atslēgas, meklēja atslēgas, nevarēja atrast, nolēma braukt atpakaļ. Atpakaļceļā domāja braukt pa citu ceļu, ne pa kuru brauca uz pirti. Bija doma braukt caur Sudrabkalnu, tumsā pabrauca garām tam ceļam. Pie tuvākās nobrauktuves nobremzēja, domāja padot atpakaļ, apgriezties un braukt kā bija iecerēts. Mašīna bija notašķījusies ar dubļiem, gaismas lukturi nebija visai spoži, skatījās spoguļos, likās, ka ir tā nobrauktuve, kur var griezties, nogriezās un sanāca par ātru, mašīna ar aizmuguri iebrauca grāvī. Mēģināja no vietas dabūt mašīnu ārā, pasažieri bija iereibuši, nevarēja neko daudz palīdzēt. Bija apstājušās pāris garām braucošās mašīnas, palīdzēt neviens negribēja. Pēc laiciņa piebrauca policijas ekipāža. Viņš tajā brīdī bija aiz mašīnas pļaviņā. Policija piebrauca, devās tuvāk, jautāja vai tā ir viņa mašīna, teica, ka tā nav viņa mašīna. Jautāja no kurienes ir, teica, ka no Jaunjelgavas, prasīja kur devās, izstāstīja. Tad viņi sāka kaut ko rakstīt, ilgi sēdēja, vairākas minūtes grozījās, bija satraucies par to notikumu, neuzkavējās tur, mēģināja sadabūt transportu, kas izvilks mašīnu. Autovadītāja apliecība ir no 1980.gada, nepateica, ka bija pie stūres, tā ir viņa vaina. Grāvī ieslīdēja ap plkst. 23:00, īsti precīzi nezina, policija ieradās apmēram pēc stundas. Viņam policija neprasīja dokumentus, neteica, ka būs jāsniedz liecība vai paskaidrojums.

Liecinieks Edgars Tipainis- Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors- tiesas sēdē liecināja, ka viņam nav pazīstams /pers. C/. 2019.gada 8.augustā saņēma izsaukumu no Jelgavas dežūrdaļas, ka uz ceļa Nereta-Vecumnieki-Subate, neatceras kilometru, grāvī atrodas attiecīgas markas automašīna un pa grāvi staigā alkohola reibumā vairākas personas. Izbraucot uz notikuma vietu, pagāja apmēram stunda. Piebraucot redzēja, ka trīs personas atrodas pie automašīnas acīmredzamā alkohola reibumā, streipuļoja. Viena persona pagāja malā, vēlāk vispār aizgāja projām. Pie auto palika divas personas. Sākot sarunāties ar abām personām, viena persona, kura staigāja gar mašīnu, mēģināja saprast, kā to no grāvja izdabūt laukā. /pers. C/ paskaidroja, ka brauca no Ērberģes un iebrauca grāvī. Tika sarakstīts protokols. Apjautājās, kurš ir vadījis auto, tam kuram sarakstīja protokolu, tas arī vadīja transportlīdzekli. /pers. C/ pateica, ka esot vadījis auto un iebraucis grāvī. Sagaidīja evakuatoru, /pers. C/ pazīstama persona atbrauca pakaļ un aizveda viņu mājās. Personai tika pārbaudīta alkohola koncentrācija izelpojamajā gaisā. Paskaidroja, ka jāveic alkohola pārbaude izelpojamajā gaisā, jo vadīja automašīnu. Iepazīstināja ar transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu, /pers. C/ piekrita rādījumiem, parakstīja protokolu. Paskaidrojumu no personas neņēma, jo persona nebija īsti spējīga daudz rakstīt. Viena no trim personām aizgāja uz Ērberģes pusi, otra persona iemiga pie mašīnas. Ja /pers. E/ liecināja, ka esot piegājis pie policijas mašīnas un atbildējis uz jautājumiem, bet neatceras pārējās darbības, tad, kā viņš var liecināt, ka ir ar policistiem runājis. Nevar pateikt, vai ar viņiem runāja /pers.E/. Otra persona no mašīnas pa gabalu turējās, gāja uz meža pusi. Notikuma vietā ne no vienas personas nepieņēma rakstisku paskaidrojumu, jo neviena no personām nebija spējīga rakstīt. Visas trīs personas gorījās un klanījās pa grāvi. Runāja ar /pers. C/. Var spēlēties ar vārdiem līdz rītam, "kurš vadīja" un "kurš brauca", ja divi no trim nevadīja, tad trešais brauca un vadīja. Ziņojumā viss ir fiksēts, tas ir rakstīts dežūrdaļā nevis uz vietas, ir noteikts ziņojumu rakstīt drukātā veidā. Ziņojumā atspoguļots, tas, kas ir rakstīts protokolā. Administratīvā pārkāpuma protokolā minētais laiks ir no /pers. C/ teiktā, no lieciniekiem, kuri ir ziņojuši dežūrdaļai par notikumu. Administratīvā pārkāpuma protokolu sarakstīja viņš. Alkohola koncentrācijas pārbaudi varbūt veica kolēģis, nevar tagad pateikt. Neviena cita persona nepieteicās, ka būtu vadījusi transportlīdzekli. Vizuāli varēja pateikt, ka visas trīs personas bija alkohola reibumā. /pers. C/ nevienā brīdī neteica, ka neesot vadījis transportlīdzekli, neteica, ka to vadījusi cita persona, /pers. C/ teica, ka tas ir viss, tiesības vairs nebūs, neteica, ka pie stūres nav braucis. Nenorādīja, ka cita persona būtu vadījusi transportlīdzekli. Neizteica pretenzijas par pārbaudi uz alkoholu, negribēja no sākuma pūst, teica, ka tiesības zaudēs. Izsauca evakuatoru, transportlīdzeklis tika izņemts un nogādāts Jēkabpilī. Personām atbrauca pakaļ buss un aizveda mājās. Transportlīdzeklis piederēja SIA. Izsniedza personai administratīvā pārkāpuma protokola kopiju, protokolu rakstīja uz vietas. /pers. C/ protokolu parakstīja, nekādu pretenziju nebija, izskaidroja par procesuālajām tiesībām, autovadītāja apliecību neizņēma. Administratīvā pārkāpuma protokolu persona parakstīja ar tādiem ķeburiem, tur bija lielas promiles, paskaidrojumu persona nevarēja uzrakstīt. Saprast viņš visu saprata, bet paskaidrojumu uzrakstīt nevarēja.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[6] pants noteic, ka tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj jautājumus, vai ir noticis administratīvs pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai persona ir sodāma par administratīvo pārkāpumu, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, kāds sods piemērojams personai, vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem u.c. izņemtām lietām, garantijas naudu.

Noklausoties /pers. C/ paskaidrojumus, liecinieku liecības un izvērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesnese atzīst, ka /pers. C/ ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15] panta ceturtajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Ceļu satiksmes likuma 28. panta pirmās daļas 1. punkta a) apakšpunktā noteikts, ka aizliegts vadīt transportlīdzekli transportlīdzekļa vadītājam, kuram mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs ir lielāks par diviem gadiem, ja alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15] panta ceturto daļu administratīvā atbildība iestājas par transportlīdzekļa vadīšanu, ja izelpotā gaisā vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promiles.

Tātad, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15] panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu nepieciešams konstatēt, ka persona vadījusi transportlīdzekli atrodoties alkoholisko dzērienu ietekmē un izelpotā gaisā vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promiles.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243. panta noteikumiem pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietveros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243. [1] pantu ir šādi pierādīšanas līdzekļi: 1) pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; 2) personu liecības; 3) eksperta atzinums; 4) kompetentās institūcijas atzinums; 5) dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; 6) elektroniskie pierādījumi; 7) procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; 8) lietiskie pierādījumi.

Atbilstoši stabilai judikatūrai administratīvo pārkāpumu lietās par pierādīšanas līdzekļiem tiek atzīti arī amatpersonu dienesta ziņojumi.

Savukārt Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244. pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

No minētā secināms, ka to, cik ticamas pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, jāizvērtē, aplūkojot visus procesā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Tikai pastāvot saprātīgām šaubām, kuras nevar novērst, tās jāvērtē par labu pārkāpējam (sk., piemēram, *Zemgales apgabaltiesas 2016.gada 12.janvāra spriedumu lietā Nr.137006315*).

Publiskajās tiesībās darbojas publiskās ticamības princips, un policijas amatpersonu noformētajiem dokumentiem, arī administratīvo pārkāpumu protokoliem, *a priori* ir publiskā ticamība, un tos iespējams apšaubīt, iesniedzot pierādījumus, kas to apstiprina (sk. *Zemgales apgabaltiesas 2013.gada 3.jūnija spriedumu lietā Nr.116008413*). Jāņem vērā, ka likumdevējs ir uzsvēris, ka protokolā fiksētās ziņas ir uzskatāmas par objektīvu pierādījumu un amatpersona atzīstama par objektīvu novērotāju, kamēr netiek pierādīts pretējais (sk., piemēram, *Administratīvās apgabaltiesas 2013.gada 23.aprīļa spriedumu lietā Nr.A42919409*).

Lietā ziņas par faktiem, kas pierāda administratīvā pārkāpuma esību, nodibinātas ar šādiem pierādīšanas līdzekļiem.

Ar administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC419042 par to, ka 2019. gada 8.augustā plkst. 23.15 uz ceļa P73 Vecumnieki-Nereta-Subate 39.kilometrā /pers. C/ vadīja transportlīdzekli /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, ar minimālo alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 2,1068 promiles, kas konstatēts ar alkometru AlcoQuant 6020, Nr.A107326 (*lietas 2.lapa*), ar ko /pers. C/ ir iepazīstināts, protokolu parakstījis bez iebildumiem. To tiesas sēdē apliecināja arī liecinieks E.Tipainis, ka /pers. C/ protokolu parakstīja, nenorādīja nevienu citu personu, kura būtu vadījusi transportlīdzekli, tikai runājis par to, ka tagad tiesības būs nost. Aizstāvis A.Kalnaģeidāns tiesas sēdē norādīja, ka /pers. C/ bijušas nepieciešamas brilles, lai iepazītos ar sastādīto protokolu, tādejādi viņš ar protokolu neiepazinās, jo brilles bija pazaudējis. Ne parakstot administratīvā pārkāpuma protokolu, ne policijas darbiniekiem /pers. C/ par briļļu nepieciešamību neko nav norādījis. Par to neliecina arī pats /pers. C/.

Tiesnese lietā nekonstatē procesuālus pārkāpumus, kas būtu pieļauti, sastādot un noformējot dokumentus administratīvā pārkāpuma lietā.

Aizstāvja A.Kalnaģeidāna norāde, ka administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts 2019.gada 9.augustā plkst.01.03, kad vēl nebija veikti alkohola koncentrācijas mērījumi izelpojamā gaisā, neatbilst patiesībai.

No lietai pievienotā transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokola Nr. NB 353271 un tam pievienotajām alkometra AlcoQuant 6020, Nr.A107326 izdrukām redzams, ka 2019.gada 9.augustā jau plkst.00.59 /pers. C/ konstatēta alkohola koncentrācija izelpas gaisā 2,1068 promiles, bet atkārtoti plkst.01.16 – 2,7600 promiles. Tādejādi pamatoti tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols, jo jau pēc pirmā mērījuma tika konstatēts ievērojams alkohola reibums. Bez tam, /pers. C/ ar parakstu transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā un alkometra izdrukās apliecinājis, ka piekrīt veiktās pārbaudes rezultātiem *(lietas 6., 7.lapa)*.

Tiesnese konstatē, ka pirmajā mērījumā kļūdaini aprēķināta alkometra rādījuma pieļaujamā kļūda. /pers. C/

pirmajā mērījumā konstatētas 2,1068 promiles. Atbilstoši Ministru kabineta 2005.gada 20.decembra noteikumu Nr.9 7 7 „Prasības mēraparātiem, ar kuriem nosaka alkohola koncentrāciju personas izelpotajā gaisā" 11.2.punktam alkometra maksimāli pieļaujamā kļūda ekspluatācijā ir 8%, ja masas koncentrācija ir 0,400 mg/l vai lielāka un 2,000 mg/l vai mazāka. Līdz ar to /pers. C/ pirmajā mērījumā konstatēta alkohola ietekme izelpojamā gaisā ir 2,6864 promiles (2,92X8%=0,2336; 2,92-0,2336=2,6864).

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.5 panta pirmo daļu, lai konstatētu alkohola reibumu, Valsts policijas darbinieki ir tiesīgi pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja izelpoto gaisu ar šim nolūkam paredzētu mēraparātu, kas atbilst Ministru kabineta noteiktajām prasībām, vai nogādāt transportlīdzekļa vadītāju medicīnas iestādē šādas pārbaudes veikšanai, ja ir pamatotas aizdomas, ka viņš ir alkohola reibumā, bet izelpotā gaisa pārbaudi nav iespējams veikt vai transportlīdzekļa vadītājs nepiekrīt tās rezultātiem. Tiesnese atzīst, ka alkohola koncentrācija /pers. C/ noteikta, ievērojot Ministru kabineta 2005. gada 11. janvāra noteikumos Nr. 15 „Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" noteikto kārtību un prasības. /pers. C/ alkohola koncentrācijas pārbaudei nav iebildis, rezultātus nav apstrīdējis, protokolu parakstījis bez iebildumiem.

No administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem zināms, ka /pers. C/ mehāniskā transportlīdzekļa vadīšanas stāžs ir lielāks par diviem gadiem *(lietas 16.lapa)*.

Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākā inspektora E.Tipaiņa rakstveida ziņojumā norādīts, ka 2019.gada 8.augustā, pildot dienesta pienākumus sabiedriskās kārtības nodrošināšanā un ceļu satiksmes uzraudzībā, kopā ar jaunāko inspektoru A.Kuprijanovu dienesta transportlīdzeklī *Opel Mokka*, valsts reģistrācijas numurs KK2947, plkst.23.21 no Jelgavas OVS dežuranta saņēmuši rīkojumu doties uz Neretas novadu, kur uz ceļa P73 Vecumnieki-Nereta-Subate grāvī atrodas transportlīdzeklis un vadītājs iespējams ir alkohola reibumā. Aizbraucot ceļa P73 Vecumnieki-Nereta-Subate 39.kilometrā, konstatējuši, ka grāvī atrodas transportlīdzeklis /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, un blakus tā vadītājs /pers. C/, personas kods /personas kods/, kurš paskaidroja, ka brauca no Ērberģes uz Jaunjelgavu un iebrauca grāvī. /pers. C/ tika veikta alkohola koncentrācijas pārbaude izelpojamā gaisā ar alkometru AlcoQuant 6020, Nr.A107326, un konstatēta minimālā koncentrācija izelpojamā gaisā 2,1068 promiles. Sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols PC419042, transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols NB 353271. Transportlīdzeklis evakuēts uz Jēkabpils stāvlaukumu *(lietas 5.lapa)*. Analoģiski ziņojumā norādītajam liecinieks E.Tipainis sniedzis liecību tiesas sēdē.

/pers. C/ lietā nav sniedzis rakstveida paskaidrojumus, bet tiesas sēdē savu vainu noliedza un sniedza liecību pretēju liecinieka E.Tipaiņa liecībām, norādot, ka transportlīdzekli vadīja liecinieks /pers. E/.

Pārbaudot un novērtējot lietā gūtos pierādījumus, tiesnese nepiedod ticamību pārkāpēja /pers. C/ un liecinieku /pers. D/, /pers. E/ liecībām par to, ka automašīnu vadīja /pers. E/, jo tās ir pilnīgā pretrunā ar tiesas sēdē iegūtiem pierādījumiem. Liecinieks E.Tipainis liecināja, ka ierodoties notikuma vietā, pie automašīnas, kas atradās grāvī, bijušas trīs personas, visas ievērojamā alkohola reibumā. To varējis redzēt vizuāli. Personas cēlušās un kritušas, neko sakarīgu nevarējuši pateikt, arī /pers. C/ nevarējis sakarīgi neko paskaidrot, tikai teicis, ka esot braucis ar automašīnu, iebraucis grāvī un tiesības tagad būs nost. Nav teicis, ka kāda cita persona būtu vadījusi automašīnu. Teicis, ka braucis viņš un iebraucis grāvī. Arī neviena cita persona nepieteicās, ka būtu vadījusi automašīnu. /pers. C/ piekritis alkohola koncentrācijas pārbaudei, iepazinies ar protokolu, to parakstījis bez iebildumiem.

Tiesnese atzīst, ka augsta ticamības pakāpe piešķirama liecinieka E.Tipaiņa liecībām. Tiesnese norāda, ka policistu liecības un paskaidrojumi nav absolūti ticami un neapstrīdami, tomēr tiem ir augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policists sniedzis nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi. Šāds viedoklis izteikts arī juridiskā literatūrā *(sk.: Litvins G., Aperāne K. Administratīvā pārkāpuma lietvedība ceļu satiksmē. – Sabiedriskās politikas centrs Providus, 2010, 37.lpp., www.providus.lv)*.

Publiskajās tiesībās darbojas publiskās ticamības princips, un policijas amatpersonu noformētajiem dokumentiem, arī administratīvo pārkāpumu protokoliem, a priori ir publiskā ticamība, un tos iespējams apšaubīt, iesniedzot pierādījumus, kas to apstiprina (*skat. Zemgales apgabaltiesas 2013.gada 3.jūnija spriedums lietā Nr.116008413*).

Tiesneses rīcībā nav neviena pierādījuma, kas norādītu uz to, ka policijas darbinieks būtu bijis neobjektīvs vai nekompetents /pers. C/ izdarītā administratīvā pārkāpuma konstatēšanā, vai jebkādā veidā ieinteresēts lietas iznākumā. /pers. C/ pretēji liecinieka E.Tipaiņa teiktajam norādīja, ka neviens viņam nepiedāvāja sniegt rakstveida paskaidrojumu. Tiesneses ieskatā /pers. C/ varēja pēc notikuma 9.augustā ierasties Valsts policijā un sniegt paskaidrojumus, ja to būtu vēlējies darīt. Kā redzams no transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokola /pers. C/ bija ievērojamā alkohola reibumā, kas nav pretrunā ar liecinieka E.Tipaiņa liecināto, ka /pers. C/ bija tādā alkohola reibumā, ka neko sakarīgu nevarēja paskaidrot un nevarēja uzrakstīt paskaidrojumu, taču viņš saprata, ka tagad tiesības tiks atņemtas. Tāpat liecinieks E.Tipainis liecināja, ka visas trīs personas bija stiprā alkohola ietekmē, ko varēja redzēt vizuāli. /pers. C/ rīcība un uzvedība 2019.gada 9.augustā, kad notikuma vietā ieradās policijas darbinieki nekādi neatbilst viņa paskaidrojumiem tiesas sēdē. Tāpat nav iedomājams, ka /pers. C/ uzņemtos kādas citas personas vainu, ja patiešām notikumi būtu norisinājušies tā, kā viņš liecināja tiesas sēdē. Bez tam, policijas darbiniekiem nav nepieciešams noskaidrot, kurš ir automašīnas īpašnieks, jo datu bāzē šīs ziņas ir redzamas, tādejādi /pers. C/ liecības ir melīgas un vērstas uz to, lai izvairītos no administratīvās atbildības un soda.

J a u 2009.gada 15.decembrī Latvijas Republikas Administratīvā apgabaltiesa savā spriedumā (*lieta Nr.A42499107*) norādījusi, ka, ja persona patiešām nav vainīga, tad tā ir ieinteresēta uzreiz tūlīt pēc pārkāpuma sniegt patieso lietas apstākļu izklāstu sīkā paskaidrojumā. Sniegt paskaidrojumus ir personas tiesības, ja viņa tās neizmanto, tad vēlāk vairs nevar atsaukties uz saviem pirmajiem paskaidrojumiem. Vislielākā ticamība ir dodama

tieši pirmajiem paskaidrojumiem, kamēr personai vēl nav bijis laika izdomāt sev izdevīgāku versiju. Šāda tiesas atziņa ir nostiprināta arī turpmākā tiesu praksē. *(sk.Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2019.gada 6.jūnija spriedums lietā Nr.133003719; Vidzemes apgabaltiesas 2019.gada 5.aprīļa spriedums lietā Nr. 1A71014818).*

Persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības netiek brīdināta par krimināatbildību par nepatiesu liecību sniegšanu, līdz ar to savai aizstāvībai var izvirzīt jebkādu versiju par lietas apstākļiem. Tiesas izmeklēšanas laikā nav apstiprinājusies /pers. C/ versija par to, ka viņš nav vadījis transportlīdzekli, bet automašīnu vadījis /pers. E/, un tiesnese uzskata, ka šādu versiju /pers. C/ izvirzījis nolūkā izvairīties no atbildības par administratīvo pārkāpumu.

Tiesas sēdē liecinieks /pers. E/ nevarēja loģiski izskaidrot iemeslu, kādēļ viņš notikuma vietā nepieteicās policijas darbiniekiem kā transportlīdzekļa vadītājs. Arī liecinieks /pers. D/ par šo faktu neko neliecināja. Pie šādiem apstākļiem, izvērtējot lietā gūtos pierādījumus, tiesnese atzīst, ka liecinieki /pers. D/ un /pers. E/, kuri tiesas sēdē tika brīdināti par krimināatbildību saskaņā ar Krimināllikuma 300.pantu, ir devuši apzināti nepatiesas liecības tiesas sēdē, lai /pers. C/ varētu izvairīties no administratīvās atbildības un soda.

Atbilstoši Satversmes 92. pantā nostiprinātajai nevainīguma prezumpcijai ir jāpierāda personas vaina pārkāpuma izdarīšanā, nevis nevainīgums. Proti, nevainīgums tiek prezumēts, ja nav pierādījumu par pretējo. Kļūdains ir uzskats, ka pastāv princips, kas uzliek tiesnesim pienākumu jebkuras šaubas tulkot par labu pie atbildības saucamajai personai. No kriminālprocesa pamatprincipa - nevainīguma prezumpcijas - izrietošajam principam *in dubio pro reo* (šaubas par labu apsūdzētajam) radniecīgais publiskajā pārvaldē piemērojamais princips *in dubio pro civis* (šaubas par labu cilvēkam) nozīmē, ka iestādei, lemjot par privātpersonai nelabvēlīga lēmuma izdošanu, un tiesai to kontrolējot, pamatotu šaubu gadījumā tās jātulko par labu indivīdam. Ar pamatotām šaubām šī principa kontekstā nav saprotamas jebkuras šaubas, bet gan tādas, kas ir vērstas uz lietas izlemšanai izšķirošiem aspektiem un kuras lietas izskatīšanas gaitā, noskaidrojot un izvērtējot visus būtiskos lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, nav iespējams novērst *(salīdzinājumam sk. Senāta 2009. gada 28. augusta lēmuma lietā Nr. SKA- 331-09 13. punktu) (skat. Administratīvās apgabaltiesas 2013. gada 22. augusta spriedumu lietā Nr. 142010709 9.3. punktu).*

Tiesai ir jātulko šaubas par labu privātpersonai tikai tad, ja, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma

izdarīšanā *(skat., piemēram, Augstākās tiesas Senāta 2007. gada 24. maija sprieduma lietā Nr. SKA-219/2007 17.punktu, 2008. gada 13. novembra sprieduma lietā Nr. SKA-493/2008 14.punktu un 2009. gada 21. maija sprieduma lietā Nr.SKA-156/2009 9.punktu).*

Tiesnesei nav šaubu par iepriekš spriedumā minēto pierādījumu ticamību. Tiesnese, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar /pers. C/ un liecinieku liecībām atzīst, ka protokolā norādītie faktiskie apstākļi ir pilnībā pierādīti un nepastāv nekādas saprātīgas šaubas, kas būtu vērtējamas par labu pārkāpējam.

Šādos apstākļos, aplūkojot visus iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesnese atzīst, ka lietā iegūtie pierādījumi ir ticami, attiecināmi uz konkrēto lietu, un pieļaujami, kas pierāda, ka tieši /pers. C/ 2019.gada 8.augustā plkst. 23.15 uz ceļa P73 Vecumnieki-Nereta-Subate 39.kilometrā vadīja transportlīdzekli /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, ar minimālo alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā, kas pārsniedz 1,5 promiles – 2,6864 promiles, kas konstatēts ar alkometru AlcoQuant 6020, Nr.A107326, tā pārkāpjot Ceļu satiksmes likuma 28. panta pirmās daļas 1. punkta a) apakšpunktu.

Tātad /pers.C/ ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15} panta ceturtajā daļā.

Lai nostiprinātu likumību, novērstu tiesību pārkāpumus un, lai personu audzinātu likumu ievērošanas garā, /pers. C/ saucams pie administratīvās atbildības, uzliekot viņam administratīvo sodu Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15} panta ceturtās daļas soda sankcijas ietvaros.

Nosakot sodu /pers. C/ atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32. pantam, tiek ņemts vērā izdarītā pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, vainas pakāpe, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi. Tāpat tiesnese ņem vērā Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.pantā definēto soda mērķi, kas ir audzināt personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, lai pārkāpējs un citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15} panta ceturtās daļas sankcija par šo izdarīto administratīvo pārkāpumu paredz sodu administratīvā aresta veidā no desmit līdz piecpadsmit diennaktīm, naudas sodu no tūkstoš divsimt līdz tūkstoš četrsimt *euro* un transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz četriem gadiem.

Izvērtējot pārkāpēja personību, konstatēts, ka /pers. C/ strādā algotu darbu, apgādībā personu nav, iepriekš administratīvi sodīts, sodi izciesti *(lietas 14.lapa)*.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 33. un 34.pantu tiesnese nekonstatē /pers. C/ atbildību mīkstinošos un atbildību pastiprinošos apstākļus.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 31.pantā noteiktie apstākļi administratīvā aresta nepiemērošanai lietā nav konstatēti.

Ņemot vērā lietā konstatētos soda ietekmējošos apstākļus, tiesnese atzīst, ka /pers. C/ iespējams piemērot minimālo par pārkāpumu paredzēto sodu saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15} panta ceturtās daļas sankciju.

Ministru kabineta 2018. gada 30.novembra noteikumi Nr. 719 „Kārtība, kādā nosaka alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotajā gaisā un konstatē narkotisko vai citu apreibinošu vielu ietekmi" 10. punkts nosaka, ja saskaņā ar veiktajiem mērījumiem alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā ir vienāda ar Ceļu satiksmes likumā noteikto alkohola koncentrāciju asinīs, kuru sasniedzot aizliegts vadīt transportlīdzekli, vai lielāka par to,

pārbaudes izdevumus 15,65 *euro* apmērā sedz transportlīdzekļa vadītājs. Tā kā /pers. C/ konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz pieļaujamo, tad viņam ir jāsedz izdevumi, kas saistīti ar alkohola ietekmes pārbaudi 15,65 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 274.[1] pantu, lēmumā par administratīvā soda uzlikšanu jānosaka, kas darāms ar pārkāpuma izdarīšanas rīkiem. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 274.[1] panta 2. punktā noteikts, ka lietas, kuras bijušas lietotas administratīvā pārkāpuma izdarīšanai, ir konfiscējamas vai atdodamas atpakaļ to īpašniekam.

Automašīna /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, 2019. gada 9.augustā, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 257. panta pirmo daļu, izņemta un nodota glabāšanā Nodrošinājuma valsts aģentūrā *(lietas 8., 9., 11.-13.lapa)*. Ar Zemgales rajona tiesas tiesneses 2019.gada 12.augusta lēmumu automašīna atdota tā īpašniekam SIA „O.K.KOKS" *(lietas 22.-23.lapa)*.

Atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 25.panta ceturtajā daļā noteiktajam, ja transportlīdzekļa vadītājam transportlīdzekļu vadīšanas tiesības ir atņemtas uz noteiktu laiku vai uz nenoteiktu laiku, vadītāja apliecība uzskatāma par nederīgu no dienas, kad viņam paziņots attiecīgais lēmums.

/pers. C/ transportlīdzekļa vadītāja apliecība nav izņemta un nav pievienota lietas materiāliem. Tā kā transportlīdzekļa vadītājam tiek piemērots sods transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, tad saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 309.panta nosacījumiem, viņam uzliekams pienākums nederīgo transportlīdzekļa vadītāja apliecību 10 dienu laikā no nolēmuma paziņošanas dienas nodot Ceļu satiksmes drošības direkcijā vai Valsts policijā.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 299.[1] panta pirmo daļu par administratīvo pārkāpumu ceļu satiksmē uzliktais naudas sods jāsamaksā ne vēlāk kā 30 dienu laikā no soda uzlikšanas dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 29., 31.-34. pantu, 149.[15] panta ceturto daļu, 258. panta trešo daļu, 289.[6], 289.[7], 289.[16], 289.[17], 289.[18], 318.pantu, tiesnese

nosprieda

atzīt par vainīgu /pers. C/, personas kods /personas kods/, administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15] panta ceturtajā daļā un piemērot viņam administratīvo arestu uz 10 (desmit) diennaktīm, naudas sodu 1200 EUR (viens tūkstotis divi simti *euro*) apmērā, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

Spriedumu izpildei daļā par administratīvo arestu nosūtīt Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Aizkraukles iecirknim.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas konstatēšanai veiktajām pārbaudēm 15,65 EUR (piecpadsmit *euro* 65 centu) apmērā, nosakot termiņu šo izdevumu labprātīgai samaksai 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Uzlikt pienākumu /pers. C/ 10 (desmit) dienu laikā no nolēmuma paziņošanas dienas nederīgo transportlīdzekļa vadītāja apliecību nodot Ceļu satiksmes drošības direkcijā vai Valsts policijā.

Spriedumu 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas kancelejā - 2019. gada 19.septembra var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese J. Bebriša